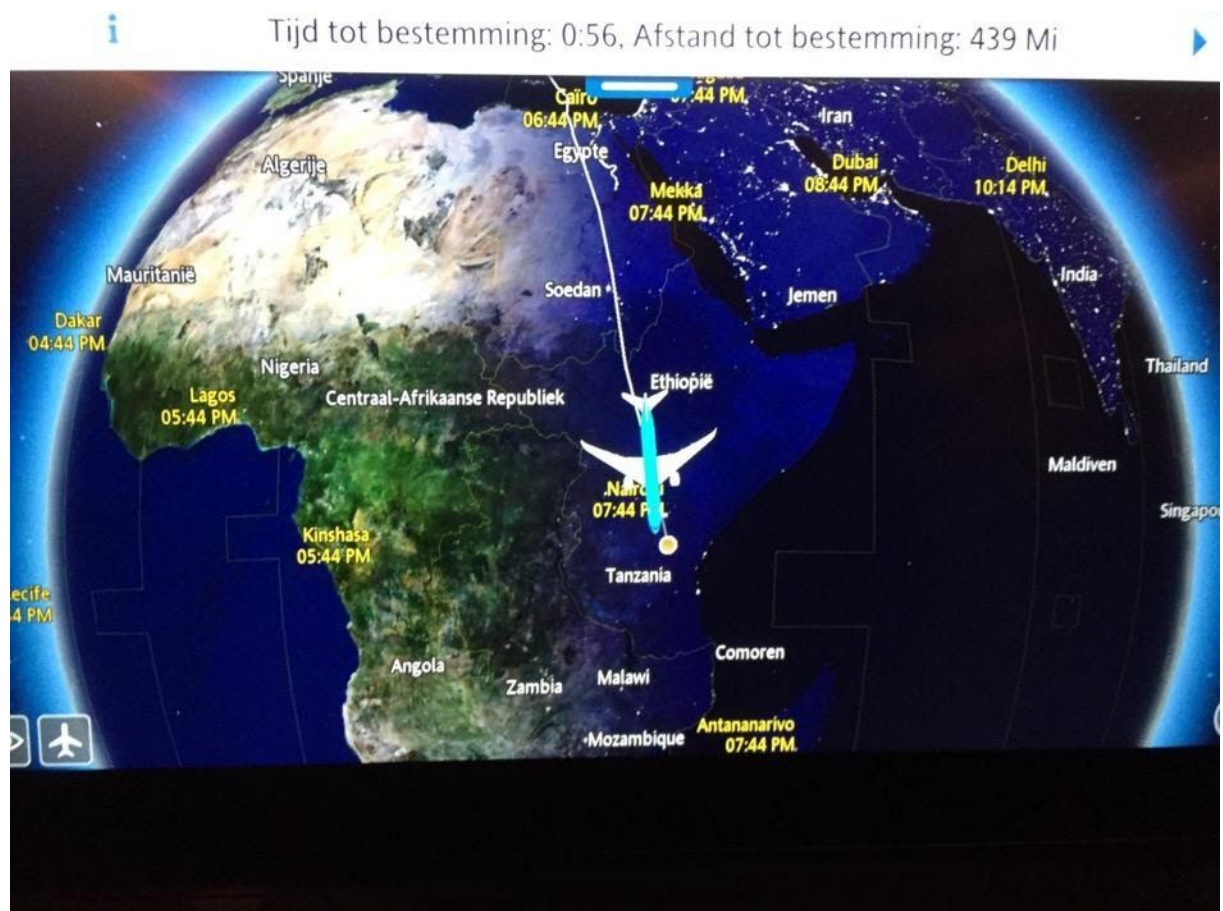

25 februari,

Vandaag is de dag aangebroken dat we naar Tanzania vertrekken. Spannend, maar wel leuk. Op het vliegveld ontmoeten we elkaar, Martin de organisator, Gerrit, die twee jaar geleden voor het eerst mee is geweest en Don en ik die allebei voor het eerst mee gaan. Er worden wat spullen uitgewisseld. We hebben loopkrukken, laptops, kleding, potloden, schriftjes e.d. van verschillende mensen ter sponsoring gekregen om daar aan de juiste mensen te verdelen. De vlucht verloopt prima met hier en daar wat hobbels "op de weg". We landen op het vliegveld Kilimanjaro na een vlucht van 8u15m. We worden opgewacht door father Erasto, father Gabriel en chauffeur Leonard. Het is een zeer warm welkom. Niet alleen door de mensen, maar ook door de temperatuur. Een heel verschil met het weer tijdens vertrek vanuit Schiphol. Na een uur rijden komen we aan bij de pastorie. Er is een bijgebouw, waarin wij mogen verblijven. Het ziet er keurig uit. Zelfs de douche werkt goed. Het verwarmingselement zit in de douchekop dus het water wordt verwarmd tijdens het stromen van het water. Dat is toch net anders dan thuis. Er staat een heerlijke maaltijd voor ons klaar en een lekker koud Kilimanjaro pilsje. We eten samen met de twee priesters. Dat zal elke maaltijd zo zijn. Rond de klok van 1u duiken we ons bed in. De wekker staat op 7u. Duidelijke regels zijn: 7:30u ontbijt en om 19:30u diner. Dag 1 is voorbij. Morgen gaat het echt beginnen.

Dag 2.

Ik heb goed geslapen en heb zelfs het gebed om 5u van de moskee (die naast de kerk staat) niet gehoord.

Tijdens het ontbijt wordt besproken wat we deze dag gaan doen. Eerst de markt bezocht hier om de hoek. Druk, en zoals verwacht zijn we de enige blanken in de hele omtrek.

We gaan vandaag nog niet bouwen, maar we gaan wel de bouwplek bezoeken. Daar aangekomen zijn de bouwvakkers bezig met de fundering leggen. Zij beloven dat deze morgen klaar zal zijn zodat we volle bak vooruit kunnen. We maken kennis met de mensen die het huis krijgen toegewezen. Oma (Bibi) woont alleen met 6 kleinkinderen in een hut. Vaders en moeders zijn niet in de buurt en we komen er ook niet achter waar zij zijn gebleven. Daarna gaan we een aantal gezinnen bezoeken waarvoor al eerder een huis is gebouwd. Bij alle gezinnen mogen we binnen kijken en we zijn overal zeer welkom. Een groot huis is 7 x 7 meter en een klein huis uit 6 x 6 meter. Twee oudere broers mag ik namens Intemo een echt bed aanbieden met matras wat voor deze mensen echte luxe is.

Onze hulp is zeer op zijn plek hier. Tussendoor bezoeken we ook nog een basisschool. De kinderen rennen op je af omdat je als blanke een bezienswaardigheid bent. Ze dringen om je heen om even aan je huid te mogen voelen. Zij zijn duidelijk niet gewend aan blanke mensen. We hebben met hen gedanst en gezongen. Heel bijzonder hoe blij de kinderen zijn met dit kleine gebaar.

We zitten nu aan de thee bij een gezin. We verstaan er niets van maar de thee smaakt goed

En touwtjespringen

Op de terugweg bezoeken we nog even een kerk die ook is gebouwd voor de parochianen van father Erasto. Het is aswoensdag en er is uiteraard weer een mis. De kinderen staan te dringen om het askruisje te halen bij de priester. Niet omdat ze dat zo graag willen, maar omdat ze daarna weer naar buiten mogen.

De kerk er zijn nog geen banken maar dan brengen ze plastic stoelen mee

Dag 3

7:30u ontbijt gehad en we gaan in het busje wat voor ons deze dagen gereserveerd is met onze persoonlijke chauffeur Leonard op weg naar de bouwplek.

Het busje

Daar aangekomen zijn de bouwvakkers al aan het werk. Nicolaas, de leider, Manuel een bouwvakker en nog 3 helpers. Oma is thuis met een aantal kleinkinderen. Sarah 14 jaar en nicht Oceana 11 jaar zijn constant aan het helpen.

Leuk om ze te betrekken in het werk wat we doen en tegelijkertijd raak ik ook ontroerd omdat ze duidelijk hunkeren naar aandacht. Sarah zoekt me constant op, maar durft zich nog niet helemaal te geven. Op “de bouw” is het erg gezellig.

De bouwvakkers hebben er duidelijk plezier in dat wij ze helpen en geven ons binnen de kortste keren instructies hoe we het moeten doen. Polle polle (rustig aan) wordt door ons regelmatig geroepen. Rakka rakka (sneller) door hen. Hakuna Matata wordt door ons allemaal gezongen. Hoe enthousiaster wij meedoen hoe leuker zij het vinden. De afspraak is dat de mensen waar voor wordt gebouwd voor het lunch voor de bouwvakkers zorgen. In de hut staat de hele ochtend een pan op het vuur te pruttelen.

Er zit helemaal geen schoorsteen op de hut. De rook gaat via de opening tussen muur en dak of door het deurtje naar buiten

Resultaat van een dag bouwen

Na het diner roept Martin ons bij elkaar. Hij heeft zojuist te horen gekregen dat father Gabriel over vier dagen wordt overgeplaatst naar een andere parochie. Hij is hier erg emotioneel door. We besluiten de volgende ochtend de mis bij te wonen die geleid wordt door father Gabriel. Het was een vermoeiende dag, dus na het gesprek direct het bed in gedoken. Morgen weer een dag.

Dag 4

Het moet niet gekker worden, maar wij zitten om 6:30u in de kerkbank om de mis bij te wonen. Father Gabriel is zeer verrast dat wij er zijn en spreekt zijn waardering uit richting ons en de rest van de mensen in de kerk. Deze keer is het een korte mis en binnen een half uur zitten we aan het ontbijt. Na het ontbijt staat Leonard al te wachten bij zijn busje. Op de bouw worden we weer hartelijk ontvangen. De bouwvakkers zijn om twee redenen blij met ons. Omdat het onder elkaar erg gezellig is en omdat zij per huis worden betaald, dus alle hulp is welkom. Wat voor hen de belangrijkste reden is weet ik niet. Ook vandaag gaat het weer erg snel met het bouwen.

Martin besluit om na de lunch op een andere locatie te gaan helpen. Hier verblijft een vader Michaeli met zijn drie kinderen. Zoon Andrea van 16, en dochters Rosina 14 en Elisa van 8 jaar. Moeder is met de noorderzon vertrokken. Hier worden we in eerste instantie wat afhoudend ontvangen, maar al snel ontdooien ze en reageren ze erg dankbaar. De kinderen zien hier zelden blanke mensen dus vooral voor hen is het in het begin even wennen. Als je ze de ruimte geeft dan komen ze uiteindelijk vanzelf naar je toe.

Even rust na het werken

Het eten s'avonds op de pastorie
zitten we buiten nog wat na te kletsen over de dag en maak ik nog een dansje met father
Gabriel. Wat een geweldige enthousiaste man is dit. De parochianen zullen hem gaan
missen.

